

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio I. An subsistat, & firmum sit dotalitium in Bonis Feudalibus
constitutum sine consensu filii in feuda successuri, & irrequisitô Dominô
directô?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

gi in prædictis bonis feudalibus (a-
lij enim immobilibus caruit) do-
talitium constituit, & pro singulis
annis 500. florenos, ex feudalibus,
qui tertiam ferè partem annuorum
redituum conficiunt, uxori post
mortem suam solvendos assigna-
vit non requisito consensu filij, &
domini directi. Ut autem filio
maturè provideret, curavit eun-
dem pariter investiri, eumque uni-
cum declaravit hæredem & succes-
sorem in feudo, in Investitura au-
tem ipsius leguntur hæc expressa
verba, und woh dessen Mann, und
Weiblicher Stamm ganz erloschen/

dieses Gut N. dem Lehen & Herrn
zufallen solle.

Iam quærentur duo: *Primò*, an va-
leat dotalitium 500. florenorum
annuorum ad sustentandam super-
stitem conjugem in bonis feudali-
bus irrequisito filio, & domino di-
recto, constitutum, & filius post
mortem patris Friderici impug-
nare illud nequeat, vel abnuere. *Se-
cundò*, an casu, quo filius more-
retur sine legitima prole, ad successio-
nem in feudo admitti debeat filia
primi acquirentis, aut ejus libe-
ri, & non potius feudum aperiatur
Domino directo?

QUÆSTIO I.

*An subsistat & firmum sit dotalitium in bonis feudalibus
constitutum sine consensu filij in feudo successuri, &
irrequisito Domino directo?*

Rationes dubitandi,

EJusmodi constitutionem dota-
litij, quod Fridericus suæ no-
væ conjugi in pactis dotalibus
in eventum, quo eam post sua fata
fortè superstitem ex relictibus bo-
norum feudalium competenter ali-
voluit, assignatis in singulos annos
500. florenis, de Jure nullam, &
à filio hærede haud immeritò im-
pugnari, imò expugnari posse, non
levia in speciem argumenta sugge-

runt tum textus tum Interpreta-
Juris, cujusmodi est

Primò. Bona feudalialia talis sunt
naturæ, ut à vafallo nec per actum
inter vivos, nec per ultimam vo-
luntatem, absque consensu Domini
alienari, aut onerari valeant in
præjudicium agnatorum. *1. feud. l.
pr. ibi: nulla ordinatione defuncti in feudo
manente, vel valente. Consonant
textus 1. f. 13. pr. & l. fin. C. de reb. alien.
cum*

cum *Auib. res, quæ C. commun. de legat.*
Et hæc Jura

Secundò juxta communem ex-
tenduntur quoque ad usum fru-
ctum personalem ad dies vitæ, ita
ut absque successorum feudali-
& domini directi prævio consensu
constitutus non subsistat. *Curt.*
jur. de feud. p. 4. n. 106. *Jul. Clar.*
de feudum. q. 37. n. 2. *Rosenthal c.*
9. consil. 12. de feud. *Petra de Fidei-*
commiss. q. 3. n. 132. *Fufarius de fidei-*
com. Substit. q. 705. & alij apud
& cum *Phil. Knipschild de fideicom.*
familiar. illustr. c. 11. n. 120. seqq. id
documentes ex 2. f. 54. in fin. & 55.
f. formet, item ex *can. 20. pr. caus.*
12. q. 2. Id quod

Tertio pariter firmat DD. de
centia vel pensione annua, fundis
feudalibus imposta. *Frideric. Mar-*
tini de censib. l. 4. q. 3. n. 84. *Fufar.*
q. 706. n. 2. 3. cum census impo-
situs sit species alienationis. *Re-*
dean. de reb. Eccles. non alien. c. 27.
Tiraquell. de retract. lignag. f. 1. gloss.
4. n. 61. se fundantes in ratione,
quod

Quarto pro hujusmodi censu vel
pensione annua contingat bona
feudalia hypothecæ subijci, & sub-
jecta manere, quæ tendit ad aliena-
tionem in jure prohibitam & irri-
tata. *Covarruv. 3. variar. resol. c.*
7. n. 7. *Thomas Maulius de Emphyt.*
n. 13. n. 4. Ubi enim alienatio
prohibita ac irrita est, pariter hypo-
thecatio censetur prohibita & irri-
ta. *l. fin. & Aub. cit. Petra de fidei-*

com. q. 8. n. 105. *VVehnerus pract.*
observ. verbò Veräußerung. Quæ
doctrina exponitur

Quintò ad liberos & filios hære-
des, ut ad eò nec isti, licet aliàs te-
neantur præstare factum patris, tali
onere solvendi census & pensiones
annuas ex bonis feudaliibus, ubi
succedunt, ligentur. *Knipschild*
lo. cit. n. 194. seqq. cum *Jaf. Alc.*
Decio, Paris. Natta, Cravetta, A-
lex. Schurff. Schrad. Mantica, &
alijs, innitentibus l. 67. f. 3 ff. de le-
gat. II. Quapropter

Sextò de hac ipsa facti contin-
gentia *D. Anton. Guil. Ertl in obser-*
vat. illustr. observ. 20. in vernacula
sic scribit: Tertio wann aber die
Sach ex principijs Juris recht un-
tersucht werden will / so wäre ich
vilmehr der Meinung / daß / wann
dergleichen Wittib; Sit; auch auf
die Stamm- und Lehens- Güter be-
sehen solle, der nächsten Agnaten
consensu nothwendig darzu erfor-
dert werde; in deme die obligatio
des verstorbenen Herrn Eheges
mahls dem Agnato successori
nichts præjudiciren than / sondern
dieses auf die Stamm- und Lehens
Güter gelegte onus erlöschten thut:
resoluto enim jure datoris resol-
vitur jus acceptoris. *l. Vestigal ff. de*
pignor. Schneidewin de feud. p. 4. n.
45. &c. Dann weisen in denen Le-
hens- Rechten verboten ist / daß nit
nur keine Schenkung geschehe /
sondern auch kein usufructus ad
tempus ohne consensu eingeräumt
werd

A 2

werde / die Agnaten auch / die die Stamm- und Lehen Güter nit jure successiois unversalis, sondern beneficiò Domini feudi genüssen / also hat der Antecessor ihnen wider Willen keine solche Beschwerte auftragen können. Bocerus de Jure Domini & Vasalli lib. 2. c. 6. n. 109. Hartm. Pistor. l. 1. q. 4. n. 11. &c. Hucusque laudatus D. Ertl. & ante hunc colendissimus D. Collega Christoph. de Chlingen'sperg de feudis c. 12. q. 5. his formalibus: De Jure Communi feudali sine consensu

Domini & Agnatorum non potest constitui dotalitium. Denique accedit

Septimò Lex. hac Edictali 6. C. de secundis Nupt. cum qua stare non posse videtur tam notabilis summa 500. florenorum, quæ tertiam conficit partem annuorum Friderici reddituum, à filio primi Matrimonij quotannis solvenda Novercæ; eò quòd splendor hujus familiae ad completentem sustentationem valde amplos requireret redditus.

Rationes decidendi.

His tamen necquicquam obstantibus, & salvò aliorum iudiciò, mihi persuasum omnino est, integrum fuisse Friderico ex fructibus bonorum feudalium, cum alia non habuerit, novæ uxori pro dotalitio (Wittib. Sit) assignare 500. florenos annuos, à filio successore, etiam non consentiente, & irrequisitò dominò directò, solvendos Novercæ, quamdiu vixerit post mortem patris, atque hanc assignationem usque ad eò validam ac firmam esse, ut nec à filio, nec à Domino, impugnari cum effectu, aut everti queat, saltem si Noverca competentem & apud Illustres feminas usitatà dotem, v.g. 3000. florenorum, attulerit Friderico patri, uti attulisse narratur.

Antequam ad hujus resolutionis probationem progrediar, præmittere & prænotare juvat tria. Primum est, dotalitium (Wittib. Sit / Wittumb's. Beschreibung, Leihgeding, Leibzucht) nihil aliud esse, quam eine Gab / Erstattung und Verordnung des Manns / so er seinem Weib entrichtet an Zinsen / Früchten ic. wegen des zugewachten Heyrath's Guts / welche dieselbe nach des Manns Tode lebenslänglich zugewissen haben soll. Besold. Thes. Pract. v. Leihgeding. Rauchbar l. q. 30. n. 1. Hartm. Pistor. l. q. 4. n. 23. Schneidevvin ad Instit. de hered. que ab intest. deser. m. de success. inst. vir. & ux. n. 43. seq. Dotalitium proin non solum comprehendit dotem, sed etiam contra-

dotem seu donationem propter nuptias, & sic utramque. Phil. Zorer 9.3. n. 278.

Alterum est, in Romano Imperio, & serè in tota Germania, uel in & obseruantiam perantiquam esse, uobilibus uideis huiusmodi dotalitium, ex quo competenter post obitum mariti sustententur, assignari non solum in Allodialibus, uerum etiam in Feudalibus bonis, praesertim in Saxonia, ubi haec obseruantia & consuetudo Germaniae per speciales leges corroborata inuenitur. Ernest. Cothman, l. 1. consil. 50. n. 152. Simon Pistor. Conf. 20. & ibidem Melch. Kling. n. 2. Schurff. cent. 3. Conf. 51. n. 3. Bocer. de donat. c. 11. n. 5. Modestini, Pistor. vol. 1. Conf. 22. Collegium Lipsiense in Responso n. 33. quod avert Hartm. Pistor. l. 1. §. 4. cit. m. f. Petrus Heigius p. 2. q. 26. n. 23. Carpoz. in Responso l. 6. tit. 1. resp. 5. n. 8. D. Christoph. de Chlingenperg de Feud. c. 12. q. 5. Ant. Ertl obseru. cit. §. primò & §. secundò ac alij passim. Favet etiam ex parte 15. de de for. compet. Ad eò quidem, ut Nobili uidearum pro censu & usufructu constituatur duplum dotis, seu ultra dotem tantundem, quantum conficit dos. Anton. Ertl v. 31. dem Römischen Reich. Coler. p. 1. decis. 60. n. 1. Berlich. p. 2. concl. 50. n. 44. cum innumeris ex aequillima causa, quòd etiam contra-dos, quae de iure (quamvis per pacta etiam augeri possit) commensu-

randa doti. text. gl. & DD. in l. Leonis C. de pact. conuent. & Auth. aequalitas ibid. Menoch. l. 1. Conf. 89. debeatur conjugi, ac proin ex quantitate tam dotis, quam contra-dotis simul junctae, census annui, uel interesse, & quidem duplex, nimirum 10. pro 100. per pactum constitui possit pro dotalitio; atque hunc modum constituendi legitimum & usitatum esse notant DD. Schneidevv. lo. cit. n. 4. Hartm. Pistorius d. q. 4. n. 1. & 21. eumque summa aequitas cohonestat; cum utique recta ratio exigat, ut conjugi, ad quam post obitum mariti dos & contra-dos iure haereditario pertinerent quoad proprietatem, & census annui 5. pro 100. donec illas recipiat, compensatio fiat per majus, imò per duplicatum interesse casu, quo proprietate dotis, & donationis propter nuptias, mariti haereditibus relicta, uult esse contenta solo usufructu ad dies uitae. Hartm. Pistor. n. 23. Ludov. Fachsius in Responso Lipsiensi cit. n. 34. Berlich. d. n. 44. Joach. de Beust de iure connub. p. 3. 6. 9. Coler. p. 1. decis. 60. n. 11. Bocer. n. 13. alijque

Tertiò praenotandum venit, quòd regulariter loquendo locus duntaxat sit dotalitio, quando dos ab uxore actualiter fuit illata, & marito tradita, atque in utilitatem feudi, si dotalitium constituatur in bonis feudalibus, conuersa aut applicata. Bald. in Auth. dos data n. 1. c.

C. de donat. ante nupt. Jo. Fichard. *Cons.* 33. n. 2. 3. vol. 1. Bocer. n. 10. *seqq.* Berlich. n. 13. *seqq.* 19. 29. *ex Auth. cit. & Auth. sed quæ. C. de pact. conv. ac l. affiduis C. qui potior in pig. ibi- que Cynus, Bart. Salic.* Indubio autem, quamdiu contrarium non fuerit convincenter probatum, præsumenda est conversio & applicatio dotis in utilitatem feudi facta. Berlich. n. 35. Hartm. Pistor. n. 16. 17. Bocer. n. 31. Ertl § wann aber das. Struv. *de feud.* c. 14. §. 10. & 12. Romanus *Cons.* 328. & 520. Decius *Cons.* 116. n. 1. Eâ nimirum de causa, quod maritis competat potestas disponendi de dote, quin uxoribus teneantur desuper rationem reddere, atque ideo uxoribus non imponendum sit onus probandi conversionem dotis in feudum. Ex quibus à contrario rectè inferitur, casu quo dos actualiter illata non fuisset, aut in feudi utilitatem non conversa, atque de eo constaret, Agnatos in feudo successores non adstringi ad conventum & uxori constitutum dotalitium. DD. allegati. Exceptis tamen liberis hæredibus, qui hoc etiam casu non factæ conversionis factum defuncti patris præstare, ac ejus voluntatem explere tenentur. *per l. cum à matre C. de R. V.* Natta *Cons.* 316. n. 1. 2. 10. 2. Joach. à Beust, Berlich. p. 2. *concl.* 13. n. 59. 7. *Hic autem.* Schultes *in Addit. ad q.* 122. Modestini Pistor.

Hisita præmissis resolutionem

meam firmo sequentibus argumentis. 1. Assignatio dotalitij in bonis feudalibus non est contra Jus Feudale, neque contra Jus Commune, sed potius utrique consona; dotalitium quippe, quia vel est species donationis propter nuptias, vel saltem hanc unâ cum dote involvit, secundum Jura non minus favorabilis est, quam ipsa dos, in cuius compensationem constituitur: dos autem, saltem in fructibus, ex feudo aut fideicommissio provenientius, constitui potest etiam absque consensu Domini directi, vel Agnatorum, saltem ubi bona allodialia deficiunt. *per l. mulier. 22. §. 4. ff. ad S. C. Trebell. Auth. Res. quæ. C. Commun. de Legat. Nov. 39. c. 1.* De bonis feudalibus testis est Ifern. *in. cap. Imperialem. n. 3. & 13. de prohib. feud. alien.* Vulteius *de feud.* l. 1. c. 9. n. 3. 57. Menoch. 4. *præsumpt.* 139. n. 173. Zaf. *de feud.* p. 9. n. 8. D. Christoph. de Chlingensperg *de feud.* c. 12. q. 5. *in Obiect.* De bonis autem fideicommissio subjectis Bart. Bald. Socin. Tiraquell, Gail, Petra, Peregrin, Fular. &c. apud & cum D. Knipschild *de fideicommiss. familiar.* c. 11 n. 234. *seqq.* Et quia multi ex allegatis DD. loquuntur de alienatione ipsa bonorum feudalium, & fideicommissio obnoxiorum, quam ex causa dotis pro necessaria habent, & pro non prohibita, minor utique imò nulla est difficultas, si ex causa dotis dicta bona non alienantur, sed solum certi

certi fructus inde provenientes in hunc finem assignantur; cum inde longe minus, quam ex alienatione, præjudicium imminuat Domino, aut Agnatis. Quidquid autem de dote dictum est, pariter de donatione propter nuptias seu de contra-dote, ac proinde de dotalitio quoque intelligendum venit. Berlich. d. concl. 13. n. 46. Petra, Peregrin. Fufar. & alij cum Knipschild n. 243. id deſerunt ex cit. Aurb. Res, qua. & Nud. 39. Cum donatio propter nuptias æquiparetur dote. l. 9. & Aurb. equalitas c. de Pact. conv. Nov. 21. c. 20. 23. seq. Nov. 97. c. 1. Non igitur contra, sed potius secundum iura egit Fridericus, dum suæ conjugii ex fructibus duntaxat feudi annuam pensionem pro dotalitio assignavit nemine requisito. Juri Communi ac Feudali concordat, proin & Friderico patrocinatur.

2do Consuetudo, quæ, si Juri Communi consona est, sicut esse facilis est probationis, ita maxime est virium ad convincendum in utroque foro. Communi autem calculo Doctores, non tantum Saxoniam, ubi specialis desuper lex reperitur existare, verum etiam alij testantur, generali Germaniæ & Romani Imperij consuetudine receptum esse, dotalitium etiam in bonis feudalibus irrequisito Domini & Agnatorum consensu locum obtinere, saltem ubi alia non suppetunt bona, modo legitimus modus

non excedatur, sed duplicatū duntaxat interesse ex tota summa dotis, quæ actualiter debet illata fuisse, & contradotis, in unum conflata, nimirum 10. pro 100. constituatur. Schurff. vol. 3. conf. 51. n. 3. VVeſenbec. conf. 26. n. 27. Petr. Heig. n. 33. cit. Coler. p. 1. decis. 60. n. 8. seqq. & decis. 17. n. 28. ubi sic inſit: teneo itaque pro constanti, quod dotalitia in bonis immobilibus, sive sint feudalia, sive Stamm-Güter / uxori facta vel constituta ad vitam, etiam absque heredum consensu valent, dummodo non excedant duplum illate dotis, & dummodo proprietates eorum reserventur heredibus, qui alias spem habent succedendi post mortem mulieris. Berlich, n. 37. cit. Conspirant Bocer. D. Ertl, D. Christoph. de Chlingensperg superius adducti, alijque. Et hanc consuetudinem

3^{tio} Valde rationabilem imò æquissimam facit recta ratio, cui utique consonum vel maximè est, ut uxori, cui de Jure & dotis & donationis propter nuptias competeret ipsa proprietates, ista compensetur per duplex interesse, si eam viri heredibus relinquere parata sit. Si itaque in præſenti casu Friderico secunda conjux, more Illustrium filiarum, pro dote 3000. fl. attulit, eidem tantundem ratione contradotis debetur ex bonis Friderici, adeoque 6000. florenorum: ex qua summa in unum conflata census annui (computando 10. pro 100.) ascendunt ad 600. florenos. Quæ pen-

pensio annua per dotalitium, à Friderico suæ conjugii post mortem suam ad ejus vitam constitutum, consistens solum in 500. annuatim solvendis, non solum non exceditur, sed ne quidem attingitur, relicta insuper proprietate dotis & contra dotis mariti hæredibus. Quis igitur justè conqueratur? quis tale dotalitium tanquam æquitati summè consonum improbet? Plus dico, scilicet æquitatem postulare, ut Nobili viduæ, licet marito nullam attulisset dotem, post viri obitum competens tribuatur sustentatio ex bonis mariti, & quidem etiam feudalibus, aut fideicommissarijs, ubi alia defunt, modò honestè vivat. per Auth. Præterea C. unde vir & uxor. l. fin. C. de bonis matern. Surdus de alimentis tit. 9. q. 37. n. 6. Guil. Ertl & welches umb. Atque ideo Jurisperiti communiter existimant, Dominum directum, vel Agnatos hæredes, ad quos mariti bona devolyuntur, obligatos esse, saltem obligatione personali (si non ratione feudi) ad talem viduam conformiter statui alendam. Id quod à fortiori procedit de hæredibus liberis. Simon Pistor. in Notis ad Lipsiense Consilium, quod incipit, Wir haben. lit. K. Quantò magis igitur competens sustentatio debetur, si per pacta dotalia fuit conventa, aut si dos illata ac in utilitatem feudi conversa est? eò quòd

uxori pro illata dote, & eidem correspondente propter nuptias donatione bona mariti de Jure tacite hypothecata & obligata sint. Modest. Pistor. Con. 11. n. 25. & 30. ubi sic scribit: Allein daß der Lehens Herr nit weigern kan / wo die Frau ihr Ehegelt eingebracht hat / daß die Frau dagegen aufm Leben / so hoch sich nach Lands / Gebrauch und Gewohnheit gebühret / verleihergedingen und versorgen muß. Und aus altem Herkommen und Gebrauch fast durch ganz Teutschland liget solch onus dem Leben auftragen des / daß das Ehegelt ins Leben und zu Besserung desselben angewendet / welches auch nit unbilllich / quia, qui sentit commodum, debet etiam ferre onus.

4to denique Filio Friderici specialiter obstat, ne factum à patre dotalitium impugnare valeat, receptum illud inter Doctores axioma, filius tenetur præsare factum patris: neque contra factum patris venire potest, desumptum ex l. 14. C. de R. P. l. 5. C. de reb. alien. non alien. nam filius cum patre, hæres cum defuncto, censetur eadem esse persona. l. fin. C. de Impub. & alij substitut. Not. 48. pr. Fachin. l. 5. Controv. c. 19. de noch. l. 1. Conf. 89. qui duo solvunt quoque argumenta adversantium, miraturque Fachin. viros doctos potuisse contrarium sentire.

Respondetur ad rationes dubitandi.

Hæc omnes ferè evanescent ex iis, quæ pro declaranda & roboranda decisione mea adduxi. *Prima* quæ quod attinet, in thesi quidem verum est feudalia, & fideicommissaria bona, regulariter onerari non posse nisi accedente consensu Domini & Agnatorum, jus succedendi aliunde habentium; varias tamen generalis hæc doctrina recipit exceptiones & limitationes, quas inter vel maxime etiam hæc est, nisi onus imponi exigat privilegium dotis aut constituendæ, aut restituendæ, aut asserandæ, aut compensandæ, uti contingit in constitutione dotalitij; id enim & jura scripta approbant, & generalis in Imperio Romano usus confirmat, passimque juris. Consulti asserunt; atque specialiter hæredibus liberis, licet prius non interrogatis, potestatem impugnandi dotalitium a patre factum adimunt.

Secunda & Tertia ferè simili remouentur responsione; siquidem hujusmodi usumfructum, & pensionem annuam, & quidem duplicatam, ex fructibus tam dotis quam donationis propter nuptias, in unam summam conflata, ex una parte non improbant jura, ex altera verò consuetudo passim recepta, communis DD. consensus, & naturalis æquitas aperte illi patrocinantur, ut videmus. Et licet, si ejusmodi usus-

fructus vel census annuus modum excederet, & sine notabili præjudicio Agnatorum, aut Domini directi, ex bonis vincularis solvi non posset, hi quidem ab impugnando excessu prohiberi non possent, bene tamen possent hæredes liberi, qui facti patris stare tenentur, per tradita.

Quarta pari facilitate diluitur exinde, quod mariti bona, in aliorum defectu etiam feudalia & fideicommissaria, tacite sint hypothecata pro affecuratione & compensatione dotis; atque hinc Philipp. Knipschild de fideicommiss. cit. c. 4. n. 245. & 277. cum innumeris docet, virum, dum uxorem ducit, pro dote & donatione propter nuptias eidem restituenda obligare etiam fideicommissa posse. Et transmissis etiam, fideicommissis & feudis nullum jus reale ex tacite vel expressa hypotheca adhzere pro restituenda dote ac donatione propter nuptias, adeoque pro constituendo dotalitio, liberi tamen hæredes ex obligatione personali ad præstandum factum parentis tenerentur. Quare

Quinta rursus per se, cum liberis hæredibus incumbat specialis & personalis obligatio implendi factum ac voluntatem patris, & quidem in hac facti contingentia eò major & strictior, quod pater Fridericus per assignationem dotalitij substan-

tiam Feudi intactam reliquerit & inalienabilem, sed illud præcise in fructibus vel potius in portione certa fructuum minimè excessiva determinaverit; quæ alienatio fructuum ex tali causa, nimirum dotis, à Doctoribus approbata, per consuetudinem legitimata, & per æquitatem naturalè dictata, & ex nullo capite pro illicita aut invalida habetur. Imò, et si Fridericus ad constituendum dotalitium alienasset etiam feudum, nihilominus filius hæres juxta multos & insignes DD. Fachin, Menoch, &c. illud revocare non posset, obligatus præstare factum patris. Quapropter in oppositum allegatus Knipschild n. 411. cum Schradero & alijs eatenus se explicat, quatenus filius & vassallus hæres ullam bonorum feudalium & fideicommissariorum alienationem, quæ licitè facta est, impugnare & retractare nequit; quin alij idem tenent illimitatè, nimirum etiam de illicitè facta: quo tamen in casu hic nullatenus veriamur.

Sexta per limitationem, ab allegatis DD. Ertl & Cluingsperg ipsismet adiectam, satis diluitur, dum addunt, nisi aliud permittat recepta consuetudo, quam tamen in Germania vigere ambo fatentur, ad eò quidem, ut juxta animadversionem cit. Consil. Lipsiensis pro particulari loco dictam consuetudinem asserens non teneatur probare, sed negationem illius, qui eam inficiatur, cum sit consuetudo generalis. Dein citati DD, lo-

quantur solum de consensu Agnatorum, non verò de consensu liberorum hæredum. Adde, quòd etiam intelligi possent de immoderato dotalitio, quale in præsentii non reperitur.

Septima caret omni probabili fundamento, eò quòd nec à longè appareat periculum præjudicij in filium primi Matrimonij redundantis contra l. hac editali 6. C. de secund. Nupt. dum per constitutionem hujus dotalitij nulla prorsus proprietas novæ conjugii attributa, sed præcise usufructus & certa pensio annua ex fructibus feudi pro congrua sustentatione ad dies vitæ, omni Jurecudem debità, assignata fuit ad compensandam dotem & donationem propter nuptias, & quidem non ultra, sed potius infra debitam mensuram; siquidem novæ conjugii de Jure restitui deberet dos & donatio propter nuptias quoad proprietatem, & donec fieret restitutio, ultimum interesse per 300. florenos, si pro dote attulit 3000. florenorum. Cum igitur per conventum dotalitium census 500. florenorum in singulos annos (licet vi consuetudinis deberentur 600. utpote 10. pro 100.) relinquatur proprietas Marti hæredibus, & liberis primi Matrimonij, favor potius & beneficium, quam præjudicium, ipsis obvenit.

Ex quibus abunde colligitur, à Friderico potuisse omni Jure præstatam pensionem 500. fl. ex fructibus feudi

feudi solvendam conjugis secundæ ad
 dies vitæ statui, etiam irrequisito &
 Domini & filij consensu, eamque

à neutro, specialiter à filio hærede,
 impugnari justè, minùs everti un-
 quam posse coram æquo Judice.

QUÆSTIO II.

*An casu, quo filius moreretur sine legitima prole, ad succes-
 sionem in feudo admitti deberet filia primi acquiren-
 tis, vel an feudum aperiretur Domino*

Directo ?

Rationes dubitandi.

Pro Domino contra filiam r. pu-
 gnat prima Investitura, in qua
 cautum est, ut exclusis fœminis,
 ut ut propinquis, non alius succedat,
 quam masculus hæres primi acqui-
 rentis in linea descendente, & hujus
 hæres, primò masculi, & in eo-
 rum defectu etiam fœminæ, ex eo
 descendentes; nam sic habet: das
 etwedes Gut allzeit / und so lang
 NB. ein Mannlicher Erb von he-
 namösem unferem Vasallo in linea
 descendente verhanden / verbleiben
 solle. Ex quo apparet, in prima sta-
 tim Investitura, ex qua præcipuè
 & principaliter natura feudi desumi
 debet, vel ut ex norma & quasi lege.
 Text. & DD. in 2. feud. 18. Borchold
 de feud. c. 1. n. 25. ubi plurimas ad-
 ducit auctoritates, ne quidem men-
 tionem esse factam filie primi ac-
 quirentis, sed solum hæredis masculi,

& ex eo descendentiū in linea re-
 cta: atqui filia primi acquirentis non
 est hæres masculus, nec respectu
 fratris Friderici, qui successit, & hu-
 jus filij, qui post investituram ob-
 tentam ante patrem factis concessit,
 est in linea descendente, sed in col-
 laterali: ergo ad succedendum vo-
 cata & habilis non est, cum feudum
 quæstionis non absolute mutatum
 sit in fœmineum, sed limitatè &
 cum restrictione ad primi vasalli le-
 gitimos hæres masculos in linea
 descendente, & ad horum filios (&
 filias deficientibus filijs) linea de-
 scendentis. Si autem nullus amplius
 hæres, in prima conventionem &
 feudi constitutionem vocatus, superest,
 feudum aperiri Domino, notissimi
 & tralatitij Jûris est.

2dò A prima non abludit altera
 Investitura, quam filius Friderici,

B 2

&